

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.117/2011/3. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla a dr. K. K. jogtanácsos (címe) által képviselt MABISZ (felperes címe) felperesnek, a személyesen eljár alperes neve (címe) alperes ellen megtérítési igény iránt indított perében a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 6.P.21.914/2009/27. számú ítélete ellen a felperes részéről 28. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

Az alperes tulajdonát képezte a **"x"** forgalmi rendszámú **"y"** típusú gépjármű, aminek tulajdonjogát a 2003. decemberében megkötött adásvételi szerződéssel **G- Cs-ra** ruházta át, egyben a gépjárművet a vevő birtokába bocsátotta. A gépjárművel **B. A. L.** 2004. szeptember hó 28. napján **F.** külterületén közlekedési balesetet okozott: összeütközött a **F. P.** által vezetett **"c"** forgalmi rendszámú személygépjárművel. A közlekedési baleset kizárólag a **B. A. L.** által vezetett gépjármű belső rendellenességének, nevezetesen a fékrendszere rossz műszaki állapotának volt a következménye. Az okozott kárt a felperes térítette meg a kötelező felelősségbiztosítási fedezet hiánya miatt.

A fizetési meghagyással indult és az alperes ellentmondása folytán perré alakult eljárásban a felperes az alperest 5 679 073 Ft tőkének és annak a 2009. július hó 3. napjától járó törvényes mértékű késedelmi kamatának a megfizetésére kérte kötelezni.

Az alperes a felperes keresetének az elutasítását kérte a jogalap hiánya miatt.

Az elsőfokú bíróság a 27. sorszám alatt meghozott ítéletében a felperes keresetét elutasította azzal, hogy a le nem rótt kereseti illetéket az állam viseli.

Határozatának indokolása szerint a gépjármű üzembentartójának kötelező felelősségbiztosításáról szóló és a károkozaskor hatályos 190/2004. (VI. 8.) Korm. rendelet 15. §-ának (7) bekezdése értelmében a kártalanítási számla kezelője a károsult követelésének kielégítésével kapcsolatban felmerült összes ráfordítása és költsége megtérítését követelheti a biztosítással nem rendelkező üzembentartótól, aki a gépjármű tulajdonosa, vagy a telephely szerinti ország hatóságai által kibocsátott okiratba bejegyzett üzembetartója a felhívott rendelet 1. §-ának b) pontja alapján.

A következőkes bírói gyakorlat szerint a hatósági okiratba bejegyzett üzembentartó akkor minősül üzembentartónak, ha a tulajdonosi és az üzembentartói minőség elválik egymástól, valamint a hatósági okirat a tulajdonostól eltérő üzembentartó személyét kifejezetten feltünteti. Az alperes ezért nem minősült a gépjármű üzembentartójának a baleset idején. Szintén a következőkes bírói gyakorlat alapján a tulajdonosi minőség a tényleges, polgári jogi értelemben fennálló tulajdonjogi viszonyokhoz igazodik. Amennyiben a gépjármű forgalmi engedélyébe, egyben a gépjárműre vonatkozó hatósági nyilvántartásba valamely személy tulajdonosként be van jegyezve, úgy az adott személy tulajdonosi minőségét vélelmezni kell, ez a vélelem azonban megdönthető, miként erre a forgalmi engedélybe tulajdonosként bejegyzett alperes részéről sor került, mert igazolta a Ptk. 365. §-ának (1) bekezdése szerinti adásvételi szerződés létrejöttét, miáltal a Ptk. 117. §-ának (1) bekezdése alapján a gépjármű tulajdonjoga átszállt a vevőre, ugyanis annak birtokbaadására is sor került (Ptk. 117. §-ának (2) bekezdése).

A perbeli káresemény időpontjában az alperes a károkozással érintett gépjárműnek nem volt tulajdonosa, így a felperes megtérítési igényének nem alanya, ezért az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította azzal, hogy a felperes személyes illetékmentessége miatt le nem rótt kereseti illetéket az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az ítélet megváltoztatásával a keresetének történő helyt adást kérte. Álláspontja szerint az alperes a közhiteles nyilvántartással szemben nem bizonyította a tulajdonjogának átruházását, ennek ellentmond ugyanis a járulékos terhek továbbfizetése, valamint a kihallgatott tanúk vallomása sem volt egybehangzó. Az alperes előadása szerint azért maradt el az adásvételi szerződés írásban történő megkötése, mert nem volt tisztázott a vevő személye, emiatt pedig a XXV. számú PED-re figyelemmel a szerződés létrejötte sem állapítható meg.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

Az ítélet tábla a fellebbezést a Pp. 256/A. §-a (1) bekezdésének f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el, amit alaptalannak talált a következők szerint:

Az elsőfokú bíróság a felek által indítványozott releváns bizonyítást lefolytatta, annak alapján a tényállást helyesen állapította meg, amiből az irányadó jogszabályok megfelelő

alkalmazásával helytálló jogi következtetésre is jutott. Az ítélet tábla kizárólag a felperes fellebbezésében írtak miatt mutat rá az alábbiakra.

A csatolt 145-2810/2004. bü. számú iratok között az alperes 2004. október hó 25. napján tett tanúvallomásában nyilatkozott a perbeli tehergépkocsi 2003. decemberében történt értékesítéséről. Annak magyarázatát, hogy írásbeli adásvételi szerződés nem készült, abban jelölte meg, miszerint a vevő a gépjárművet egy ismerősének kívánta továbbadni, tehát nyilvánvalóan ezzel kívánták a kétszeres átírási illeték fizetését elkerülni. Az alperes szintén ezen a napon bejelentést tett az általa 2003. december hó 1. napján eladott gépjármű átírásának elmaradása miatt, ami cáfolja a felperes fellebbezésében írt azon állítást, hogy az alperes csupán 2007. vagy 2008. évben jelezte a hatóságok felé az adásvétel megtörténtét. Szintén az előbb hivatkozott nyomozati iratok között elfekszik az a 2004. szeptember hó 22. napján készült rendőri jelentés, amely szerint a perbeli gépjármű megállításra került, azt akkor **B. A. L.** vezette, továbbá annak utasa volt **Sz. F.**, akik az alperes tartózkodási helyére nem tudtak nyilatkozni. Amennyiben ekkor is az alperes tulajdonát képezte volna a perbeli gépjármű, s annak használatát ő biztosította volna **B. A. L.** részére, akkor ő minden bizonnyal az alperes tartózkodási helyét is ismerte volna.

A perbeli káreseménnyel összefüggésben keletkezett 444-1410/2004. bü. számú iratok 77. oldalán az egyik utas, **K. R.** tanúként azt vallotta, hogy úgy tudta, a gépjármű **B. A. L.** tulajdonát képezte. **B. A. L.** szintén ebben az eljárásban tanúként azt vallotta (nyomozati iratok 93. oldala), hogy az alperes tulajdonát képezte a gépjármű, amit a balesetet megelőző napokban adott át a részére váltójavításra, ám ezt eleve cáfolja az, hogy már a 2004. szeptember hó 22. napján történt rendőri ellenőrzéskor is az ő birtokában volt ez a gépjármű. Ezzel ellentétesen vallott maga az alperes (nyomozati iratok 174. oldala), majd maga **B. A. L.** is módosította korábbi vallomását, eszerint 2003. telén vásárolta meg a gépjárművet **G. Cs.** (aki 2005. január hó 18. napján elhunyt), aminek a vizsgáztatását nem szabályos körülmények között az unokabátyjának szomszédja intézte; korábban azért állított mást, mert **G. Cs.** megfenyegette (nyomozati iratok 180-181. oldalai). A nyomozati iratok 154. oldalán található egy alperestől származó 2004. április hó 20. napján keltezett meghatalmazás, amelyen lévő aláírás egyértelműen különbözik az alperesnek az ellentmondáson és a 13. sorszám alatti iraton található aláírásaitól. Mind a hamisított meghatalmazás, mind pedig ezzel összefüggésben az a körülmény, hogy a tulajdonaként nyilvántartott gépjárművet nem maga vitte vizsgáztatni, egyaránt az adásvétel megtörténtére utalnak.

A felperes azon fellebbezési állítását, hogy az alperes az állítólagos eladást követően még éveken keresztül fizette a gépjármű terheit, cáfolja a 444-1410/2004. bü. számú iratok 175. oldalán rögzített vallomása, eszerint a súlyadó elkerülése érdekében fél éven belül bejelentette az adásvételt, míg az okmányirodán azért nem járt el, mert a csak a maga részéről kitöltött adásvételi szerződést nem kapta vissza, amit a vételár kifizetésére tekintettel nem is szorgalmazott. Mivel már nem volt tulajdonosa a gépjárműnek, a roncsról lemondott, továbbá annak tárolásával felmerült költséget sem volt hajlandó megfizetni. **P.** Város Jegyzője is azt közölte az elsőfokú bíróság megkeresésére, hogy az alperes a perbeli gépjármű után súlyadót nem fizetett, míg a 18. sorszám alatti iratok között elfekvő 2008. május hó 8. napján kelt bejelentés szerint az alperes a ...

Önkormányzatának Adóügyi Osztályától az adó megállapítása során kérte figyelembe venni, hogy a gépjármű annak lefoglalása miatt nem vonatható ki forgalomból, ami 2003. decembere óta nincs is a tulajdonában a 2008. november hó 6. napján kelt nyilatkozat értelmében.

A fentiek miatt az alperes által a perben - évekkel az adásvételt követően tett - nyilatkozatának tulajdonított ellentmondások ellenére helytálló volt a perbeli gépjármű tulajdonjogának 2003. évben **G. Cs.** részére történt átruházására vonatkozó megállapítás, ami egyben kizárta a megtérítési igény alperessel szembeni érvényesíthetőségét, amire tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét lényegében annak helyes indokai alapján a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A pereszes felperes személyes illetékmentessége (az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. §-a (1) bekezdésének d) pontja) miatt le nem rótt fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad. Az alperesnek költsége nem merült fel, ezért ennek kérdésében rendelkezni nem kellett.

D e b r e c e n, 2011. április hó 12. napján

Dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta s.k. a tanács elnöke, dr. Bakó Pál s.k. előadó bíró, dr. Riczu András s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő